

Rytířské dobrodružství

Lovětín

3. – 5. 5.

Výpravu jsme v pátek zahájili rozdělením na týmy a několika jednoduchými úkoly. Jako první jsme si šli pořádně zařvat do lesa. Každý tým dostal krátkou zprávu, kterou musela půlka týmu přes určitou vzdálenost a prudící vedoucí zakřičet na druhou polovinu. Hra to byla opravdu náročná, ani jeden tým neuspěl na sto procent.

Zkusili jsme si taky krátkou taškařici čarodějnice – skřítek – obr, variaci na hru kámen, nůžky, papír s pohádkovými bytostmi.

Protože se brzy setmělo, přesunuli jsme se do jídelny. Zkusili jsme si pantomimovou tichou poštu, ani to pro nás nebyl zrovna jednoduchý úkol. Zato jsme se u výsledků opravdu dobře pobavili.

Pak už jsme si dali jen několik her pro zabavení.

V sobotu ráno začal ten opravdový rytířský program. Jako první jsme měli rytířský výcvik. Skupinky musely oběhnout různá stanoviště a prokázat, že mají na to stát se opravdovými válečníky. Mezi disciplínami nechyběla jízda na plyšovém koni se střelbou, poznávačka českých památek, sprint na čas, hod na cíl, a lukostřelba.

Po výcviku těla jsme procvičovali naši zdatnost v postřehu. Po tábořišti bylo rozmístěno několik velmi nezvyklých věcí na nezvyklých místech, například maska na studni, meč zapíchnutý pod smrkem nebo pantofel na stříšce. Úkolem bylo všechny nesrovnalosti odhalit a zapsat si je.

Poté nás čekal boj o zbraně. Hráči si museli nanosit co nejvíce zbraní, v tom jim ale samozřejmě bránili nepřátelští rytíři. Ti se s hráči vůbec nemazlili, ale nakonec se začali spíš prát mezi sebou, což dětem dalo šanci získat co nejvíce kořisti.

Následující úkol nám dal ale opravdu zabrat. Dostali jsme nastříhané obrázky rytířů, ovšem každý dostal mix několika obrázků. Museli jsme vyměňovat s ostatními hráči, abychom dokončili náš obrázek. Úkol to byl opravdu neobyčejně složitý, a nakonec se jen několika hráčům podařilo svůj obrázek dokončit.

Po obědě a zaslouženém poledním klidu nás jako první čekal rytířský turnaj na kolbišti. Účastníci turnaje dostali „koně“ (koště), „oštěp“ (násadu od koštěte) a vyrazili na kolbiště zasáhnout terč v podobě zavěšené kuželky.

Nepřátelští rytíři z dopoledne nějak nemohly rozdýchat, že jsme jim připravili ostudu, a unesli nám Káju. To jsme ale nemohli dopustit! Vyrazili jsme tedy na ně, se štíty a vrhacími koulemi. Rytíře jsme po litém boji porazili a Káju osvobodili.

Večer jsme na oslavu měli ohýnek s rytířskými scénkami, které si připravily jednotlivé týmy.

Pasování králem jsme sice nebyli, nicméně po vydařeném víkendu se každý z nás stal aspoň čestným rytířem!